

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

„ÎNTOARCE-TE ÎN CASA TA ȘI SPUNE CÂT BINE ȚI-A FĂCUT ȚIE DUMNEZEU”

DUMINICA A 23-A DUPĂ RUSALII

**Vindecarea demonizatului
din ținutul Gherghesenilor**

**SF. MC. MARCIAN ȘI MARTIRIE,
VALERIE ȘI HRISAF; SF. TAVITA**

În această Duminică, a 23-a după Rusalii, Sfânta Evanghelie ne pune în față o minune săvârșită de Mântuitorul Iisus Hristos la marginea unei cetăți din ținutul Gadara, într-o pustietate în care se trăia un demonizat, ce-i teroriza pe toți locuitorii acelei cetăți din ținutul Decapolei.

Această minune a avut loc la scurtă vreme după potolirea furtunii pe Marea Tiberiadei, când ucenicii săi se întrebau plini de uimire: „cine este Acesta că și vânturilor și valurilor le poruncește și ele ascultă de Dânsul?” (Luca 8, 35). De aceeași uimire au avut parte Apostolii Săi atunci când au trecut de cealaltă parte a mării, în ținutul gherghesenilor, unde au fost întâmpinați de un demonizat care de ceva vreme stârnea frica și groaza printre locuitorii acelor ținuturi. Cel demonizat nu era îmbrăcat, adică nu mai ținea seamă de nici o lege a buneii cuviințe, nu mai trăia în casă ca oamenii și nici nu mai viețuia alături și printre oameni. Își ducea viața printre morminte, în locuri pustii, pentru că însăși viața lui nu mai avea nimic pozitiv în adâncul ei. Cumplită suferință și cădere a unui om, din demnitatea și rosturile lui, atunci când se lasă posedat și condus de duhurile rele. Felul cum este descrisă în Sfânta Scriptură viața demonizatului ne face să înțelegem că această boală nu are nimic comun cu o boală a trupului. Demonizarea este o boală a sufletului care poate cuprinde pe oamenii pătimiși, asemeni gadarenilor. Sufletul lor era bântuit de furtuna mai multor patimi a căror înfățișare se arată în chipul unui demonizat. Hristos intră în acest loc pustiu și stâncos ca să schimbe înfățișarea cea rea a oamenilor și să prefacă un ținut în care domnea suferința și păcatul, într-o împărăție a binelui și luminii. Acesta este scopul scopul final al minunii vindecării demonizatului, să-l scape pe el de suferință și să-i slobozească pe gadareni din cumplita rătăcire de a prețui mai mult o turmă de porci, decât un suflet omenesc creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Ei erau așa de robiți de bunurile materiale, de

bogații, de lăcomie, încât uitau de demnitatea omenească, de datoria de a sluji oamenilor.

Tâlcuirile patristice insistă asupra faptului că demonizați sunt nu numai cei ce manifestă diferite forme de nebunie ce pot fi cauzate de o posesiune demonică, ci și aceia care sunt robi patimilor. Unii Sfinți Părinți asimilează cele șapte duhuri necurate de care vorbește Mântuitorul cu cei șapte demoni ce ieșiseră din Maria Magdalena, cu cele șapte păcate capitale. Patimile reprezintă în noi partea omului cel vechi și continuă să se manifeste în noi atâta vreme cât n-am ajuns la asemănarea cu Dumnezeu. Prin harul Botezului, am fost eliberați de sub tirania vrăjmașului astfel încât, dacă nu ne supunem lui cu voia, el nu poate sub nici o formă să exercite vreo influență negativă asupra noastră. Deci, trebuie să nu uităm că avem de dus o luptă împotriva demonilor, „căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac” (Efeseni 6, 12). Doar în Hristos putem avea certitudinea biruinței că vom putea înfrunta „toate

săgețile cele arzătoare ale vicelanului” (Efeseni 6, 16).

Mulți dintre cei botezați nu-și exercită puterea pe care au primit-o la Botez. Se dedau la tot felul de păcate, predându-se astfel fără luptă vrăjmașului diavol. Mai mult, necunoscând puterea harului, ei își fac o prea înaltă părere despre puterea celui rău și socotesc că nici nu i s-ar putea împotrivi cu succes. Aceștia renunță din start la luptă și recurg la mijloace oculte precum vrăjitoria, crezând în nebunia lor că pot pune în folosul lor puterea demonilor.

Numai atunci când venim în comuniune cu Dumnezeu ființa noastră se înnoiește, se transfigurează, se sfințește. Din robi ai păcatului devenim oameni liberi și avem puterea să lucrăm pentru binele nostru și al semenilor noștri. De aceea să ne ținem strânși de Maica noastră Biserica, de unde primind însănătoșire sufletească și trupească, și vom auzi tainic, la fel ca omul vindecat din Evanghelia de azi: „Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu” (Luca 8, 39). ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

Născut într-o familie nobilă de macedoneni din Tesalonic, botezat creștin de către părinții săi, i s-a dat o foarte bună educație. Pentru calitățile sale i s-a însărcinat funcția de guvernator al Tesalonicului, urmându-și tatăl în această funcție. La conducerea Imperiului roman se afla pe atunci Dioclețian (284-305), cunoscut pentru cruzimea sa față de creștini, de aceea o vreme Sfântul Dimitrie și-a păstrat cu discreție convingerile sale de credință. Dar în anul 296, Maximian, un asociat la domnie de-al lui Dioclețian, vine la Tesalonic, după o campanie victorioasă, cerând tuturor înalților funcționari să jertfească idolilor, în cinstea victoriei sale. Sfântul Dimitrie nu acceptă să ia parte la ritualul păgân, dezvăluindu-și identitatea creștină. În ciuda insistențelor lui Maximian, Dimitrie refuză să se lepede de Hristos, fapt care îi va aduce întemnițarea.

Deși aflat în închisoare, Sfântul Dimitrie este vizitat de creștinii din Tesalonic, pentru sfaturi, învățături și întărire, căci cu greu se puteau feri de idolatrie și de persecuții. Căci, pentru a-i pedepsi pe creștini, tot mai numeroși în Tesalonic, ca și în tot imperiul, Maximian a organizat jocuri, care erau lupte sângeroase între gladiatorii bine antrenați și creștinii fără apărare. Un anume Lie, un gladiator

plin de cruzime și violență, devine favoritul împăratului. Nestor, un tânăr creștin, merge în închisoare la Sfântul Dimitrie, pentru a-i cere binecuvântarea să-l înfrunte pe Lie și să pună astfel capăt uciderii creștinilor.

Sfântul Dimitrie s-a rugat pentru Nestor, l-a binecuvântat cu semnul crucii pe frunte, zicându-i: „Du-te, pe Lie îl vei birui și pe Hristos Îl vei mărturisii“. Cu această binecuvântare,

Nestor izbândește în lupta cu Lie, omorându-l cu lancea.

Uimirea lui Maximian este mare când află că „în spatele“ uciderii gladiatorului său favorit stă Sfântul Dimitrie. Drept urmare, Maximian poruncește uciderea cu sulițe a Sfântului Dimitrie chiar în celula sa. Tradiția spune că, după ce a fost străpuns, sângele său a răspândit o mireasmă plăcută, ca de mir, iar mulți dintre cei care s-au atins de sângele său s-au vindecat de tot felul de boli.

Marele Mucenic Dimitrie este venerat ca unul dintre cei mai mari „sfinți militari“. La scurt timp după moartea sa, mai exact după ce Sfântul Împărat Constantin cel Mare a acordat libertate creștinismului pe întreg cuprinsul Imperiului Roman, la Salonic a fost ridicată o bazilică chiar deasupra mormântului său. Aceasta a devenit curând un mare centru de pelerinaj. După cucerirea otomană din 1430, bazilica a fost transformată în moschee (1493). A redevenit biserică după recucerirea orașului de către greci (1912), în timpul Primului Război Balcanic. După distrugerile devastatoare provocate de incendiul din 1917, a fost restaurată în stilul catedralelor ortodoxe de la Ravenna, fiind resfințită în 1949. În timpul restaurărilor a fost descoperită cripta în care a fost întemnițat Sfântul Dimitrie. Edificiul paleocreștin original există și astăzi, făcând parte din situl Monumentelor Paleocreștine și Bizantine din Salonic și aflându-se pe lista monumentelor din Patrimoniul mondial UNESCO. Biserica Sfântul Dimitrie din Salonic adăpostește moaștele Sfântului Dimitrie, care este și ocrotitorul orașului Salonic. ❖

Sfântul Ierarh Iachint, primul mitropolit al Țării Românești

Este ultimul mitropolit al Vicinei și cel dintâi păstor al Bisericii lui Hristos din Dobrogea și Țara Românească. După doar câțiva ani de păstorire la Vicina, în anul 1359 scaunul mitropolitan este mutat la Curtea de Argeș, la cererea voievodului Alexandru I Basarab, întemeietorul Țării Românești, care-și dorea un sediu mitropolitan în țara sa.

Mitropolitul Iachint devine astfel păstor duhovnicesc al tuturor românilor din Dobrogea și Țara Românească. Noua Mitropolie a Ungrovlahiei va fi dependentă de Patriarhia Ecumenică de Constantinopol, condusă pe atunci de patriarhul Calist I. Iar mitropolitul Iachint, ca păstor și părinte sufletesc al

tuturor românilor dintre Dunăre și Carpați, a avut grijă să hirotonească preoți pentru toate așezările, să zidească biserici la orașe și sate, să întemeieze noi mănăstiri și să țină în strânsă legătură duhovnicească Biserica Țării Românești cu Patriarhia de Constantinopol. Iar ca „exarh al plaiurilor“, mitropolitul Iachint purta grijă și de credincioșii ortodocși din părțile vecine, îndeosebi din Transilvania, cărora le trimitea preoți și călugări misionari.

Acest ierarh, ajutat de domnul țării, Vladislav I (1364-1377), a încurajat și susținut mult monahismul românesc, al cărui început se urcă până în secolul al IV-lea, prin centrul monahal pustnicesc din Munții Buzăului. El aduce în țară pe Sfântul

Nicodim de la Tismana, care venea din Muntele Athos, pentru a organiza câteva mănăstiri-lavre după model atonit. Trimite de asemenea numeroși călugări „vlahi“ la Mănăstirea Cutlumuș-Athos. După o păstorire atât de rodnică, s-a săvârșit cu pace în anul 1372.

Datorită credinței ortodoxe, vieții lui curate și sfinte, a păstoririi Bisericii din Țara Românească cu răvnă, înțelepciune, răbdare, dragoste și smerenie și a întemeierii, ca cel dintâi mitropolit al Țării Românești, a structurilor organizatorice bisericești necesare cultului și statorniciei întru apărarea dreptei credințe, a fost canonizat de Biserica noastră în anul 2008, cu zi de prăznuire 28 octombrie. ❖

SFÂNTUL CUVIOS DIMITRIE CEL NOU, OCROTITORUL BUCUREȘTILOR

Dacă acum două săptămâni sărbătoarea Cuvioasei Paraschiva aduna la racla sa aproape de două ori populația orașului Iași, iată că ne pregătim de marele pelerinaj al Bucureștiului, căci Sfântul Cuvios Dimitrie Basarabov, cum mai este numit, ne așteaptă pe toți la sărbătoarea sa. Ne așteaptă să ne închinăm la moaștele sale și ale Sfinților Trei Ierarhi, aduse de la Mănăstirea Sfântul Pavel din Athos și la Sfinții Împărați Constantin și Elena. Suntem toți chemați la slujbele arhieresti ce nu vor conțeni în aceste zile. Cu siguranță ne vom bucura de un cer senin și de lumina unui sfârșit de toamnă blând. Iar binecuvântarea sfinților va fi întărită de binecuvântările arhieresti.

Cuviosul Dimitrie cel Nou a venit la viață în timpul împăraților româno-bulgari Petru și Ioniță Asan (secolele XII-XIII), într-un sat locuit de vlahi, Basarabov, pe valea râului Lom, din părinți ortodocși și iubitori de Hristos.

Păstor de vite în satul natal, dar iubind liniștea și nevoița monahală, s-a închinoviat la o mănăstire de pe valea Lomului, nu departe de Basarabov. După o aspră nevoiță pustnicească, Cuviosul Dimitrie și-a dat sufletul lui Dumnezeu în acel loc, punându-se mai înainte între două pietre ce i-au fost mormânt, și a rămas necunoscut de nimeni. După mulți ani, râul Lom venind mare a risipit cele două pietre în apă împreună cu moaștele întregi ale Sfântului Dimitrie cel Nou. Mai târziu, descoperindu-se sfintele lui moaște prin pronia lui Dumnezeu, au fost duse la biserica satului Basarabov.

Auzind de minunile ce se făceau aici, domnii Țării Românești doreau să-i aducă moaștele la Târgoviște, spre mângâierea credincioșilor. Însă, Sfântul Dimitrie nevrând să-și părăsească satul, domnii munteni au zidit o biserică nouă în Basarabov, unde i-au fost adăpostite moaștele mai mult de două secole.

Moaștele Sfântului Dimitrie cel Nou au fost aduse în București în urma Războiului ruso-turc din 1769-1774, când generalul rus Petru Saltîcov, ocupând o regiune în care se afla și localitatea Basarabov, a aflat acolo moaștele sfântului, pe care le-a adus pe 13 iulie 1774 în Catedrala mitropolitană, cu scopul de a fi păstrate aici până se va întoarce în Rusia. Dar la rugămintea mitropolitului Grigorie al II-lea și a boierului Hagii Dimitrie, biv vel sluger, moaștele au rămas la noi în țară, binecredinciosul general rus luând cu el doar o mână a Sfântului Dimitrie.

Sfântul Dimitrie cel Nou se prăznuiește la data de 27 octombrie, Biserica Ortodoxă

Română generalizând cultul său în țara noastră în anul 1955.

Aceasta este foarte pe scurt viața blândului și smeritului nevoitor al Domnului, Cuviosul Dimitrie cel Nou. Sute de ani, sfântul i-a ajutat pe toți, a făcut multe minuni, a apărat localități, printre care în primul rând Bucureștiul, a tămăduit, a ajutat în necazuri, în război, a fost scos la vreme de secetă. Minunat este faptul că Sfântul a decis să rămână în București, să fie ocrotitorul discret al Capitalei și împrejurimilor, să aducă alinare românilor. În această vară, două grupuri de enoriași ai parohiei Șerban Vodă, însoțiți de domnul Gavrilă Clement, pasionat profesor de istorie, au ajuns la peștera Cuviosului Dimitrie de la Basarabi. Au admirat frumusețea peisajului, au văzut Lomul, au urcat la peștera-biserică unde s-a nevoit Sfântul și s-au închinat la icoana dăruită de Patriarhia Română în anul 2005 și care conține un fragment din moaștele Cuviosului.

Minunile Cuviosului nu încetează nici azi, sfântul este grabnic ajutor, uneori apărând aieva sub chipul unor oameni ai

zilelor noastre. Vom istorisi câteva din faptele Sfântului, povestite de iubitorul de sfinți, părintele Ioanichie Bălan, în „Patericul românesc”.

† Încă de când era mic la părinți, fericitul Dimitrie era foarte râvnitor la rugăciune, iubind mai ales biserica, postul, tăcerea, smerenia și viața pustnicească. Odată, pe când păștea vitele satului Basarabov, a călcat cu piciorul într-un cuib de pasăre și din greșeală a omorât pușorii. Muștră de conștiință, și-a pedepsit piciorul vinovat și nu l-a mai încălțat trei ani de zile, umblând cu el desculț vară și iarnă, răbdând cu bărbăție gerul iernii și loviturile pietrelor.

† În obștea mănăstirii de pe valea Lomului, fericitul Dimitrie întrecea pe toți cu rugăciunea curată a inimii și cu darul lacrimilor. Temându-se de prăpastia slavei deșarte și dorind să urmeze marilor sihaștri din pustie, Cuviosul Dimitrie, luând binecuvântare de la egumen, a ieșit noaptea din obște și s-a tănuit pe valea stâncoasă a râului Lom, într-o peșteră mică și umedă. Acolo s-a nevoit fericitul mulți ani în neștiute ostenești pustnicești, în foame, în lipsuri, în sete și chin, răbdând grele ispite de la diavoli. Apoi, simțindu-și sfârșitul aproape, s-a retras între două pietre mari și acolo rugându-se, s-a mutat cu pace la cereștile lăcașuri, numărându-se în ceata Cuvioșilor Părinți.

† În timpul ocupației germane din primul război mondial, câțiva bulgari cu o mașină au furat moaștele Sfântului Dimitrie din Catedrala Mitropoliei din București, cu scopul să le ducă peste Dunăre, în țara lor. Dar sfântul n-a voit să părăsească România. De aceea, toată noaptea bulgarii, prin minune, au înconjurat străzile capitalei, dar n-au nimerit șoseaua care duce la Giurgiu, ca să treacă Dunărea. Dimineață au fost prinși, iar sfintele moaște au fost aduse în catedrală.

† În vreme de secetă, la cererea credincioșilor se scoteau moaștele cuviosului, se făcea un popas de o zi-două în fiecare sat, se săvârșea Sfântul Maslu pe câmp, sărutau cu toții sfânta raclă, se rostea predica, mâncau cu toții pe iarbă și porneau în procesiune spre satele vecine. În fruntea procesiunii mergea un tânăr purtând Sfânta Cruce. Apoi, doi tineri purtau drapelul național, lat cât șoseaua. În urmă, bătrânii purtau prapuri, cruci și steaguri, urmați de sfintele moaște; iar masa credincioșilor, în sunetul clopotelor, purta în mâini lumânări aprinse, busuioc și flori. După terminarea slujbei de ploaie, alteori în timpul ei, cu voia lui Dumnezeu, venea ploaie puternică și adăpa brazdele pământului lovit de secetă pentru păcatele noastre. ❖

CE SUNT TROPARELE?

Troparul sau stihira este una dintre cele trei forme, alături de condac și canon, ale poeziei imnografice liturgice, de origine bizantină, întrebuițat în cultul ortodox. Din acestea trei, troparul este cel mai vechi, mai simplu și mai scurt. Denumirea de tropar provine din limba greacă de la „o tropos” care înseamnă mod, chip, fel, pentru că troparul arată pe scurt viața sfântului.

Azi troparul preaslăvește un sfânt sau un eveniment din viața Mântuitorului sau din istoria sfântă a mântuirii, cântat la principalele sărbători din anul bisericesc (ex: Troparul Sfântului Nicolae, Troparul Nașterii Mântuitorului, Troparul Învierii etc.).

Din rânduiala sfintelor slujbe vedem că aceste tropare se cântă la sfârșitul Vecerniei, la începutul și sfârșitul Utreniei, la Vohodul cel mic al Sfintei Liturghii și la Ceasuri.

Să acordăm așadar, o importanță deosebită acestei mici cântări de slăvire și laudă pentru că este un mijloc deosebit

de a-i preaslăvi pe cei care prin viața sfântă pe care au dus-o sunt modele demne de urmat. Să învățăm pe dinafară cât mai multe tropare pentru a le putea recunoaște și cânta la slujbe în cinstea sfântului sau a sărbătorii. Cel puțin să le știm pe cele ale ocrotitorilor parohiei Șerban Vodă:

† Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare; mutatu-te-ai la

viață, fiind Maica Vieții și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.

† Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-ai arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă-L pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

† Apărătorule al dreptei credințe și lauda monahilor, Cuvioase Părinte Paisie, din pruncie iubind pe Hristos, ca un alt Avraam ai părăsit patria ta, în Muntele Athosului nevoindu-te; și, adunând ceată de ucenici, te-ai așezat în țara Moldovei cea binecuvântată și Mănăstirea Neamțului rai pământesc ai făcut-o. Pentru aceasta, împreună cu îngerii, nu înceta a te ruga lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

† Nou sfânt al Mângâietorului te-ai arătat pe tine, Luca, harul, în vremuri de necazuri și prigoană, că bolile ca un doctor le-ai tămăduit și sufletele ca un păstor le-ai călăuzit, Părinte cinstite, pildă călugărilor și mirenilor, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre. ❖

Încă un preot sirian răpit

Credința creștinilor ortodocși de limba arabă ce aparțin istoricei Patriarhii a Antiohiei și a Întregului Orient a făcut ca aceștia să nu își părăsească bisericile și casele din Siria, în plin război. Au existat chiar cazuri în care, cu prețul vieții, mic și mare au ieșit și au făcut zid viu în jurul bisericii și al cimitirului.

Cler și popor au rămas să înfrunte urgia luptătorilor Statului Islamic. Zeci de mucenici, mii de răniți, biserici și mănăstiri vandalizate, toate se pot număra doar în doi ani. Este cunoscut cazul celor doi episcopi răpiți din orașul Alep – despre care nici acum, la mai bine de un an, nu se știe nimic sigur. Ultimele vești din

Siria aduc cu ele o știre despre alți doi păstori de suflete.

Așa cum anunța agenția de știri Al Jazeera, dar și cotidianul Christian Post, încă un preot sirian a fost răpit în Homs, Siria, la sfârșit de octombrie 2015. Jacques Mourad, starețul Mănăstirii Elian Mar a fost văzut pentru ultima dată în paraclisul istoric al mănăstirii, la Liturghia din ziua de duminică, 18 octombrie. Deși mănăstirea fusese vandalizată și prădată de mai multe ori, părintele nu o părăsise. Locuia în altă parte și venea duminică să slujească în mijlocul ruinelor. Răpirea a fost anunțată și confirmată de către sursele informatice ale Statului Islamic.

În scurt timp, autoritățile siriene, dar și cele internaționale au început demersurile negocierii eliberării părintelui. În acest context, Mario Zenari, Nunțiu Apostolic în Siria, a confirmat pentru presă că a avut o convorbire cu preotul răpit, starea sa fiind bună. ❖

Nicolae Pintilie - „Jacques Mourad – un alt preot sirian răpit”

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	16 ³⁰ -17 ³⁰	Limba engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / Matem. clasa a IV-a	Prof. Rusescu Georgeta
Joi	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Sâmbătă	15 ³⁰ -17 ³⁰	Matematică - clasa VII-VII	Ing. Tomescu Paul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ 25 OCTOMBRIE – 1 NOIEMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 25 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din tinutul Gherghesenilor) – Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 26 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir – Utrenia, Sf. Liturghie
Marți 27 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 28 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 28 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 30 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 30 octombrie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 31 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Sâmbătă 31 octombrie	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 1 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI